

se vzťahovati i na spôsob vypočítavania zákonné lhúty, stanovené k podání opravných prostriedkú. — — —

Č. 8618.

Spolkové právo. — Pokračovanie správne (Podk. Rus): * Civilná správa Podk. Rusi nie je príslušná, vysloviť suspensiu spolku podľa nariadenia býv. uhor. min. vnútra č. 1508/1875.

(Nález zo dňa 20. mája 1930 č. 8214.)

V e c : Hospodársky spolok župy ugočskej vo V. S. proti civilnej správe Podkarpatskej Rusi v Užhorode ohľadne suspendovania činnosti spolku.

V ý r o k : Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa pre nezákonnosť.

D ô v o d u : Napadnutým rozhodnutím bola činnosť sťažujúceho si spolku vo smysle odstavcu IX. nar. býv. uhor. min. vnútra zo dňa 2. mája 1875 č. 1508 suspendovaná s tým odôvodnením, že správa spolku jednak prekročuje obor pôsobnosti, uloženej jej stanovami, jednak ohrožuje hmotný záujem členov spolku.

Uvažujúc o sťažnosti, podanej do tohoto rozhodnutia, musel sa nss predovšetkým zabývať otázkou, zda rozhodnutie toto vydané bolo úradom k tomu kompetentným. V tomto smere dospel nss k tomuto záveru:

Jak patrí z napadnutého rozhodnutia, spatroval žal. úrad právny základ pre svoj výrok v obežníku býv. uhor. min. vnútra č. 1508/75. Podľa čl. IX. prílohy k onomu obežníku môže byť činnosť spolku vládou suspendovaná za podmienok tam stanovených. Podľa doslovu obežníka samého však vykonáva bezprostredný dozor nad spolkami kompetentné municipium, ktoré je oprávnené pokaždé, akonáhle spatrí prekročenie správneho kruhu spolku, určeného stanovami, alebo protizákonné a protistátne pôsobenie, učiniť vo smysle platných zákonov a normatívnych nariadení i vo svojej pôsobnosti všetky potrebné opatrenia a povinné je o tom za účelom ďalšieho opatrenia zpraviť min. vnútra.

Dľa týchto predpisov náležala tedy kompetenciá suspendovania spolku min. vnútra a v prípadoch nutných mohol ju ovšem len provizorne vysloviť podžupan (vid' uhor. min. nariadenie č. 122.000/06 Bm).

Pokiaľ by bolo z toho možno vôbec dovodzovať kompetenciu municipia, resp. podžupana (uh. min. nar. č. 122.000/06 Bm) ako I. inšancie, proti ktorej pripúšťalo sa odvolanie k min. vnútra ako inštancii druhej, bola by podľa § 1 vl. nar. č. 113/23 prenesená na župana, kdežto v kompetencii min. vnútra nenastala by podľa § 5 tohože nar. zmena žiadná.

Jestliže však v cit. ustanoveniach shľadať možno právny základ pre kompetenciu min. vnútra, ako inšancie prvej, nelžä ani potom uznať žal. úrad príslušným, keďže není právnej normy, ktorou by kompetencia tá z min. vnútra bola naň prenesená. Osoboval si tedy žal. úrad kompe-

tenciu neprávom, prečož bolo napadnuté rozhodnutie zrušiť podľa § 7 zák. o ss.

Č. 8619.

Mimořádná opatření poválečná: * Z předpisů vl. nař. č. 270/21 nelze dovoditi veřejnoprávních nároků státu na náhradu dovozného za kontigentní obilí, které do mlýna dovezl mlynář sám nebo producent obilí.

(Nález ze dne 20. května 1930 č. 8.387.)

Prejudikatura: Boh. A 4745/24.

Věc: Firma C. K. v Ž. (adv. Dr. Frt. Wien-Claudi z Prahy) proti ministerstvu pro zásobování lidu o náhradu dovozného za kontigentní obilí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výnosem osp-é v Ž. z 24. dubna 1927 bylo st-li, mlynáři v Ž. uloženo, aby vzhledem k množství kontigentního obilí ze zásobovací akce 1921 až 1922 do jeho mlýna dodaného jako náhradu povozného vrátil 2684 Kč 05 h. — — —

Odvolání st-le bylo zsp-ou v Praze, další pak odvolání nař. rozhodnutím zamítnuto. — — —

Stížnost namítá v prvé řadě nepřislušnost žal. úřadu k rozhodování o sporném nároku, odůvodňujíc tuto námitku takto: Jedná se o zpětné požadování částky, kterou — podle nař. rozhodnutí neprávem — přijal smluvní mlýn. Dle § 4 vl. nař. č. 270/21 provádějí sice administrativní stránku rozdělení obilí a moučných výrobků úřady administrativní, obchodní stránku však provádí obchod a konsumenty organizace. Dle § 8 cit. nař. mají rozdělovny uzavřít s mlýny smlouvy o dodávce a převzetí obilí a moučných výrobků a o vzájemných povinnostech. Provádění zásobovací akce se stanoviska hospodářského jest tedy vyhrazeno soukromoprávním zařízením; smluvní závazek mlýnů převzítí obilí od Centrokooperativu, zaplatiti jemu stanovené ceny za ně, semletí obilí a dodatí moučné výrobky za ceny v mlýnské smlouvě stanovené konsumentům, jest hospodářskou stránkou zásobovací akce, v důsledku čehož zaplacení kupní ceny na Centrokooperativ a inkasování prodejní ceny mlýnem od konsumentů jest funkcí čistě soukromoprávní, pročež i všechny spory z této funkce vzcházející a zejména i požadování obnosů, které mlýn od konsumentů přijal, jest posuzovati podle zásad práva soukromého.

O této námitce nss uvážil:

V nál. Boh. A 4745/24 dovodil nss, 1) že rozdělovací akce, pokud jde o její část administrativní, přenesenou na úřady správní, jest akcí veřejnoprávní, v ostatní části pak že se provádění její má státi ve formě soukromoprávní, 2) že onen akt správní, kterým okresní úřad politický, obstaráváje adm. stránku akce rozdělovací, ustanoví určitou osobu ve smyslu § 8 vl. nař. č. 270/21 rozdělovnou, má povahu aktu veřejnopráv-